

**Posudek rigorózní práce Mgr. Martiny Piačkové
„Syndróm vyhorenia a jeho výskyt u učiteliek materských škôl vo vzťahu
k úzkostlivosti jako črte osobnosti“
Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta. Katedra psychologie.
Praha 2010.**

Autorka se ve své práci zabývá problematikou syndromu vyhoření, která představuje časté výzkumné téma v oblasti školství, méně často je však spojována s prací učitelky mateřské školy.

V teoretické části práce se autorka zaměřuje na tři tématické okruhy. U syndromu vyhoření zpracovává zdroje, definice, teoretické kontexty burnoutu, jeho příznaky a průběh. Náznakově se dotýká i prevence vyhoření. U problematiky úzkosti se zaměřuje na vymezení pojmu, teorie úzkosti, její vznik a projevy a zvládání úzkosti i její vztah ke stresu a vyhoření. Třetí část tvoří charakteristika profese učitelky v mateřské škole - profesní role, dovednosti, kompetence, náplň práce, význam povolání a status profese, prevalence a zvláštnosti profese ve vztahu k vyhoření.

Výzkumná část práce vymezuje problém – vliv úzkostlivosti, věku, délky praxe, rodinného stavu a vzdělání na proces vyhoření. (Domnívám se, že by bylo na místě opatrnější užití slova vliv, neboť taková formulace naznačuje kauzalitu a nejsem si jista, zda ji předložená práce skutečně dokládá.) Autorka vymezuje cíle výzkumu za pomoci sedmi hypotéz. (V textu jsou ovšem formulovány hypotézy experimentální; možná by bylo na místě uvést i formulační variantu hypotéz nulových a alternativních.)

Výsledky jsou získávány autorkou osobním sběrem dat ve 13 kontaktovaných MŠ. Autorka pracovala s Maslach Burnout Inventory a STAI; obě metody v práci podrobně rozebírá a charakterizuje. (Zde bych také ráda ocenila vysokou návratnost dotazníků, které se autorce podařilo dosáhnout.)

Výsledková část práce zachycuje podrobnou rozpravu o jednotlivých hypotézách a jejich statistické testování a vyhodnocení. (Zde by možná bylo na místě použít opatrnějšího slovníku a ponechat v platnosti nulové hypotézy spíše než zmiňovat, že se ta která z nich nepotvrdila.) Rozsáhlý statistický aparát je nicméně pečlivě zvážen a doložen a rozbor jedné každé hypotézy je velmi podrobný, i když do interpretací se autorka příliš nepouští. Dobře je také zpracovaná závěrečná diskuse, škoda jen, že autorka nezvažovala také působení zapálenosti (engagementu), kterou zmiňuje v teoretické části. To ostatně souvisí i s obvyklým přístupem odborné literatury, která se soustřeďuje zejména na problém, nakolik zhoršený stav pedagoga negativně ovlivňuje jeho svěřence; méně výzkumů se zabývá tím, zda a jak dobrý pedagog pozitivně mění školní klima atp.

Práce je adekvátně doložena odbornou literaturou, jazyk práce je precizní a čtivý.

Závěrem doporučuji, aby se předložená práce stala předmětem rigorózního řízení na katedře psychologie FF UK v Praze.